

[Pia Kjærsgaard]

lade sig gøre, for man kan kun blive erklæret hjernedød, og så har man ikke lov til det. Den selvbestemmelse, der bliver talt så meget om, har man rent faktisk ikke i Danmark. Også ny-retransplantationer ville lykkes meget bedre, hvis man havde et supplerende døds-kriterium, altså hjernedøds-kriteriet.

Jeg synes bare, det er vigtigt, at man ikke – heller ikke fra Kristeligt Folkepartis side – tager patent på, at man har den rigtige mening i denne sag, fordi man netop er fra Kristeligt Folkeparti. Der er jo ikke nogen af os, der ønsker, at der skal ske ulykker, eller at nogen skal dø for at afgive organer. Det bør ikke være det, debatten drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg var meget glad for, at fru Inger Stilling Pedersen bragte spørgsmålet om donortestamenter på bane. Ikke fordi vi på nuværende tidspunkt skal gå ind i en realitetsbehandling med hensyn til, hvordan lovgivningen skal se ud, men jeg synes i hvert fald også, at det er et af de spørgsmål, som man må tage stilling til, nemlig selvbestemmelsesretten med hensyn til, om man vil afgive organer eller ej. Det må være noget, der indgår i overvejelserne, hvordan det skal formuleres i lovgivningen.

Så vil jeg gerne sige, at vi i Sundhedsudvalget har haft en deputation fra Foreningen af Nyr-syge på besøg, og formanden for foreningen sagde, at man i den sidste tid havde haft en meget stor stigning i antallet af ønsker om at få blanketter, hvorpå man kunne tegne sig som organ-donor, og det er for mig et tegn på, at der er en meget stor bevægelse i debatten i befolkningen, og at det derfor er vigtigt og godt, at vi venter lidt, før der skrives et udkast til lovforslag.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg kan ikke dele forundringen over, at fru Inger Stilling Pedersen holdt den tale, som hun kunne forventes at holde. Hvad skulle hun dog ellers gøre? For selv om man har lov til at skifte standpunkt, behøver man ikke at skifte standpunkt i de grundlæggende etiske ting, og jeg har stor respekt for Kristeligt Folkepartis – og dermed fru Inger Stilling Pedersens – tvivl og overvejelser og påpejninger i denne sag.

Men det gyste i mig – nok på lignende måde, som det gjorde i fru Pia Kjærsgaard – da fru Inger Stilling Pedersen i sammenhæng med dette sagde: Den egentlige opgave må vel være at sikre, at der ikke er nogen donorer til rådighed, fordi ingen unge mennesker må dø. Det var ligesom en anklage om, at fordi man nu gik ind for dette forslag, så glemte man denne helt selvfølgelig ting. Det tror jeg ikke der er nogen herinde der gør, hverken partier eller personer.

Jeg vil benytte anledningen til at sige, at når nogen behøver at modtage et organ for at kunne leve – ikke nødvendigvis en meget gammel person, alderen er sådan set underordnet, for vi skal jo holde liv i live – så er det da rimeligt net-op ud fra samme tanker, som fru Inger Stilling Pedersen gør sig, at sikre, at man i videst mulig udstrækning kan hjælpe de pågældende. Det er jeg helt sikker på vi er enige om. Men når man betoner den ene side af sagen, så er det jo lige så relevant at betone den anden. Vi skal ikke tro, at der er nogle, der har et stærkere ønske om at bevare liv end andre. Vi skal blot finde frem til retstilstanden, og o.k., nu bliver det først til efteråret eller i næste samling, men vi bakker op om, at det skal være så hurtigt som overhovedet muligt. Vi kan vist ikke oplyse sagerne meget bedre, end de foreligger i dag.

(Kort bemærkning).

Hugo Holm (FP):

Vi skal drøfte dette meget nøje, er der blevet sagt af flere. Nu har vi drøftet det igennem tre år. Jeg ved ikke, hvor meget mere tid vi skal have.

Der blev talt om donortestamenter, og det er korrekt, de findes, men man kan bare ikke føre dem ud i livet, fordi man først kan begynde at afgive i al fald sit hjerte, når det er holdt op med at slå. Jeg vil gerne afgive mit hjerte til nogen, som har behov for det, og derfor skal vi have indført hjernedøds-kriteriet. Vi har diskuteret det nu i tre år. Man kan ikke blive ved.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg er glad for, at jeg udtrykker mig så klart, så ingen er i tvivl om, hvad jeg mener, og hvad jeg tror på. Altså, jeg sagde »vi«, da jeg talte om at forebygge ulykker, jeg sagde ikke, at der var nogle partier, der ikke ville forebygge færdsels-